

Mont-Saint-John grafika

©1969 forrás:<http://www.innerlightsociety.org/astral-tarot.html>

magyar-magyar szótár

2009.08.19. 08:55

ördög [nekifutás: noteszlapok]

ördög -A magyar nyelv, mint abrosz, visszafejthető az irány, nyilván az ázsiai pusztákon hallottuk ezt el türk, mongoloid szomszédainktól. A magyar zárt hangokat hallatott (ezt jegyezte az idegen így szümtükkel és vogymuk, próbaképpen hangoztassuk szemetekkel és vagyunk, de zárt fogazattal s alig nyíló ajkakkal) - lehet, a korábbi hang[zó]alak ürdüng ['nndng] volt.

Mire menni, amikor még ill már a tünedérrel sem vagyunk tisztában, a "fölös" e elveszett és a

tündér mesebeli szépséggé változott, holott a tündér lápiboszorkány és ludvérc féle, a legényt szép szavakkal ígéri (az ígész jó dumás, nyelviereje van, a régimagyar íge inkább a fogalom felé tart értelemben, míg az értelem a metszés, metszszűk, ez kb a mai értelmezzük, felszólító módban...) Az egyetemi klubban fölszedni egy picit, tehát édybabby, tepsiszemű alyanyosz, saltáfodros kisajkú, nagycsiklójú hamarnedves lányt, almamellek, dinnyepopsi, fokhagymagerezd alakú tekék, kedfes, aranyos, művelt, olvasott, ámde más vagy harmadnap kiderül, hárpina, letép a fejünk, mert szerinte a pultoslány kipakolt szisszkóit bámultuk és végzetesen ragaszkodik, hog zabáljuk már végre föl a tortillá-ját, bassza meg. Azaz a tündér hárpina is.

A Hermes Trismegistosznak nevezett tudatösszesség már meghaladta a Sötétség / Világosság dualizmusát, sőt, a Pert Em Heru írás[!!]ban (ami nagy szó az egyiptomiaknál, akik a közép és felsőfok tudásanyagát már nem írták le, fejből kellett tudni és szájról-szájra terjedett a felső papi körökben) rögzíti, méghozzá mellbevágóan mai metszésben, mi az. A Pert Em Heru szövege nyilván már a hanyatlás idején süllyedt le írásokba, így megvásárolhatták alacsonyabb tudásfokozatú emberek, pl gazdag kereskedők.

Természetes, hogy keveredik a két külön fogalom, a sátán és az ördög, az ördögök daimón féle maszek kis rémek. Más-más egek alatt is szarvakkal s kecskefejjel. Scéner Méhály festett meg sok ilyen kisördögöt.

Az ördögimádatban van egy kis nemfélünkarfarkastól-motívum is, afféle ez, mint náci indulók harsogása, a Píramis 'Ünnepek'-jének dallamára náci dalocskát énekelni, tüntetés nácijelképekkel, Marlyn Manson és effélék. Cicázunk és incselkedünk a témával, pukkasztjuk "gyáva" embertársainkat és összeszarjuk magunkat az éjszakai kertben, ha összeütközünk az autótolvajjal, aki Rollys Royce gyűjteményünk felé oson. Mint ahogy Brian Warner is a szállodaigazgatóságot hívná nyomban, ha a szobapincér reggelire macerált uterus-t szolgálna föl neki kéthete elholt magzat korpuszával, kevés bazsalikommal meghintve, lóspérmával gazdagon öntözötten. Brian Warner ugyanis a szállodában jelentős művész, aki tevékenységét piheni ki és az ő pénzéért joga van azt kapni, amit ő rendelt, makrobiotikus C-reggelit.

Nekünk szerencsénk van, mert csak Hamvas Béla Karnevál -ját kell elolvasnunk egy jó Lucifer azaz Fényhozó képért. A bukott angyal. Aki a krimet jobbszeretui, olvashatja Dosztojevszkij Ördögök-jét.

A Fényhozó az, aki a majdani érettségire ajándéknak szánt Ferrari Testarossa indítókulcsát az esztelen versenyben még csak a hét esztendő gyermekcse (a mai tudomány "fejlődését" biológiai lényként követni nem képes) emberiségnek azzal nyomja a kezébe, hogy majd vigyázzon indulásoknál a kuplunggal és ne padlózza feltétlenül a gázt. A féltalálmányok, mint a nejlonharisnya vagy atomenergia, a köbükunokák szénhidrogénekben fekvő energiakészletét eltűzelni.. a hulladékokkal, vagyis a találmány befejezésével, egészszé tételével majd a következő nemzedékek tudósai foglalkoznak, mi hamm, bekapjuk a nóbel-bonbont, mert megérdemeltük. Abban a korban, amikor vízvezeték és szennyecsatorna nélkül házat már senki nem vesz át a Magasanműűvelt Éjropában.

A sátánisták gyáva férgek, gyöngé emberek, akik úgy vannak vele, inkább a közelebbinek és az

egyszerűbbnek nyálnak be, nem kell annyit melózni, kézenfekvőbb már most bebiztosítani valami jobb helyet, mégis más talicskázni a kokszt az üstök alá, mint benne főni.

Meglepett, hogy a Wikipédia Intézőbizottságának pont a sátán szócikkkel van akkora baja, hogy a legsúlyosabb figyelmeztetéssel (agyaszétduzzan a dühtől-pikto) előzékelik, semmiben sem különös, lényegében a szöveg más nyelvű wiki'szócikkek fordítása. Azt sütöttem ki, az lehet a derék wiki'gondozóknak a baja a sátán szócikkkel, hogy teológiai a megközelítése, olyan, mintha egy ostoba húújje vallásos barom, aki még súlyos papírlexikonokat nyálazott, meg szemináriumokon seggelt a tudásáért, hordta volna össze , elsősorban a zsidókeresztény kultúrkör cikkelyeiből. Azt lehetetlen így megállapítani, hogy rabbiképzőt vagy evangélikus teológiát végzett az ismeretlen író, mert egy rabbiképzős is tanul a keresztény teológia lényegi elemeiről, vagy egy református pap ismeri a katolikus liturgia szabályait, hiszen ezeknél az elavult barmoknál még diálektikus vita is létezik, amikor az ellenféllel azonosulva kell érvelni a cáfolandó teológiai érvek mellett[!!], mekkora marhaság, mai fejlett attejlistákjainknak már nem kell tudni semmit azokból a vallásos baromságokból, hogy meg is cáfolhassák rendesen. Vagyis az isten ellen való érvek megteszik az ördög ellen való érveknek is (bár azért a Marlyn Manson jópofa, mert idegesíti a hülye vallásosokat).

A Rámájáná oly korai szöveg, hogy hősei nem képesek hazudni. A ráksaszi ördögnőféle, föl tudja venni a szépség alakját (vagyis tünedér) , ámde, amikor találkozik a királyfival, aki szintén nem képes hazudni és pompás álruhája (fakéregből) ellenére simán megmondja kicsoda, erre a Ráksaszi is megmondja, hogy ő meg ráksaszi királylány. Számomra ez a párbeszéd az emberiség irodalmának egyik legkedvesebb kincse.

vágykiélés - a Középkor boszorkány-mondakör béli történetei jelenkorunk pornójának is megfelelnek, mint termékek. Sokszor, ha jegyzőkönyvek, megtörtént eseményeket rögzítenek. Baj van a boszorkányfogalommal, nem értjük, miért oly következtelen Könyves Kálmán királyunk, hogy egyhelyt azt diktálja, boszorkányok márpedig nincsenek, máshelyt viszont a bűbájosok ellen utasít intézkedésre. Ugyanis összegyűródött a két különböző alak, a régi vallás sámán-nője vajákos-bűbájos asszony (a bűbájos ma , hűdefejlettmár-világunkban a beautyful, hahaha!) esetleg férfi és a striga. A sámán-nő, a bűbájos banyává süllyedett NEM ördögnő. A hexe az ördögnő. Ördögnő nem egyenlő bűbájos-sal. A boszorkányüldözés többszörös vágykiélés, a később szadizmusként kategorizáltak, aztán a szexuális kicsapongások. Teljesen sima, normális polgári nőiélvezet volt a boszorkányok égetése, ez nőiszórazozás, férfi alig juthatott az első körökbe Az Égetés Terén. Tekintve, hogy nőiélvezet, természetes az, hogy a megégetett vagy próbára vetett boszorkányok java fiatal leány és nő. (Hímnemű boszorkányok is voltak, ezek viszont ritkán-ritkán szépek és ifjak, inkább vén, már 37-42 éves tudósok...) Tévesen hisszük azt, hogy a boszorkányégető máglya nagyrakás hasábfá volt két-háromöles lángokkal. Nem, hanem ez ritka-ritka kegyelem volt, ilyenkor az elítélt 10 perc alatt a soktól, a belélegzett lángoktól, perzselő hőtől kiszervenedett. KÖVETELTE az asszonytömeg, ha egyébként a bíróság nagyklángot és gyorstüzet is rendelt kegyelemből, a lassú égetést, szinte inkább füstölték és "párolták" -sütögtették lassan az áldozatot, a hóhér vízzel locsolta a venyigenyalábokat, már átsült a bőre a máglyára kötözöttnek, még élt. Nem is égett el a tetem. A boszorkánypöröknek állandó vándormotívumai vannak, mint a pornó dramaturgiájának, kötelező elemei, seprűvel való önkielégítés (ma ezt fantázia hiányában föl-föl dugásnak tévesztik, pedig van még nő, aki maszturbációjában fotelkarfánlovaglásban szocializálódott...)

swingerpary, az ördög seggének csókolása ill kinyalása. Könyves Kálmán kísérlete hiábavaló volt, a XVIII. századra az ördögnő és a bűbájos fogalma teljesen összekeveredett a boszorkánypörökben.

Az ördögsegg allegória a Fényhozó, a Széparcú, a Bájós, a Sztavrogin típusú sátán-ra mutat. Azzal a különbséggel, hogy itt a csókot adó, amikor elveszi arcát A Szépséges Fényhozóétól, szembesülhet a szarcsimbókos ördögseggel, míg a Fényhozó továbbra is szép, bájós.. tulajdonképpen rokonszenves. Nem vagyunk képesek kivetni szívünkől (korunkban szerencsére a szív nem más, mint vérpumpáló főedény).

Az isten meghalt 1844. október 15-én, aztán tudjuk, hogy mi lett a lóval meg a nikkal szamovárral is. Eljött a génuszok ideje, kiderült, valóban a jó a rossztól nem különbözik, csak fokozatok vannak, de akkor ki viccelte meg a szorgos, jóltanuló diákot, aki később filozófiaprofesszor volt már huszonéveinek második felében azzal, hogy engedte farkáját vérbajtól tályogos vaginában mártogatni meg, ó, dionüszoszi misztériumok fél márkáért!

http://dudenbuch.blog.hu/2009/08/19/ordog_2#more1321310